

Grup segon: all, carxofa, arròs, civada, ordi, sègol, colza, espàrrec, gira-sol, pèsol, fava, blat de moro, síndria, melca, blat, tritical, veça i espècies del gènere *Vicia* no enumerades en un altre grup.

Grup tercer: albergínia, carbassó, safrà bord, ceba, clavell, fruiters, lleguminoses de consum humà no esmentades en un altre grup, rosa, soja, erb i pastanaga, i altres espècies d'aprofitament hortícola no enumerades en un altre grup.

Grup quart: vinya i les altres espècies no incloses en els grups anteriors.

(Aquesta Llei s'inclou tenint en compte la correcció d'errades publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» núm. 33, de 8-2-2000.)

415 *LLEI 4/2000, de 7 de gener, de modificació de la regulació de la declaració de defunció dels desapareguts en ocasió de naufragis i sinistres.* («BOE» 8, de 10-1-2000.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'exercici de les activitats marítimes i aèries, tant de transport com de pesca extractiva, conformen un sector de la vida econòmica que té lloc en un medi físic natural que és el mar.

Això implica que hi ha un índex més gran de dificultat, penositat i, principalment, de més alt risc per a la vida i la integritat física dels treballadors del sector.

L'activitat marítima i aèria, tant de transport com de pesca, està sotmesa a elevats riscos com avaries, incendis, enfonsaments dels vaixells i principalment a les adversitats climatològiques, que solen comportar sinistres i greus conseqüències quan es manifesten en alta mar.

Tot aquest cúmul de circumstàncies ocasionen, tant en l'activitat de transport marítim i principalment en la pesca extractiva, per raó de la dimensió dels vaixells, que siguin activitats laborals d'elevat risc en què desgraciadament es produeixen amb més freqüència de la previsible pèrdues de vides humanes, tant de caràcter col·lectiu arran del naufragi de vaixells, com individual per caigudes al mar i immersió a l'aigua, amb la posterior desaparició física de la persona.

La desaparició d'una persona en el mar origina principalment un gran drama humà per als seus familiars i suscita paral·lelament diversos problemes d'ordre personal, assistencial, administratiu i econòmic, que requereixen un marc legislatiu eficaç, operatiu i ajustat a la realitat, que ajudi a pal·liar el gran problema humà provocat per la desaparició en el mar d'un familiar.

Esdevingut un fet d'aquesta mena, la legislació de Seguretat Social ha establert mecanismes protectors, tant per fer front a les indemnitzacions per accident de treball, com per al reconeixement, si s'escau, de les pensions de viudetat i orfandat.

No obstant això, per a la resta de qüestions de caràcter jurídic, privat i patrimonial (transmissió de béns immobles, comptes corrents, crèdits hipotecaris i personals, de cobrament d'assegurances, etc.), la legislació vigent estableix uns terminis de dos o tres anys, segons les

circumstàncies de la desaparició, per poder abordar i solucionar totes les qüestions hereditàries, a través de la figura jurídica de la declaració de defunció.

Mitjançant la declaració judicial de defunció s'efectua una presumpció de la mort d'una persona, per la qual es permet que es puguin produir els mateixos efectes jurídics que amb la mort comprovada.

En definitiva, es tracta d'un mecanisme jurídic dirigit a donar seguretat, estabilitat i solució a les qüestions i els problemes administratius, patrimonials i econòmics que es susciten per als familiars dels desapareguts.

El Codi civil, a l'article 194, estableix uns terminis de dos i tres anys per als supòsits de sinistre, accident aeri i naufragi marítim en virtut dels quals es fa un judici de probabilitat, i una presumpció legal de mort, amb caràcter general, dels desapareguts en el mar.

L'experiència pràctica dels sinistres i naufragis esdevinguts ens ensenya que, per intentar pal·liar amb sensibilitat i immediatesa els greus danys que originen en les famílies la desaparició d'éssers estimats en el mar, és necessària una modificació puntual que adequi a la realitat els articles ressenyats, de manera que s'escurcin els terminis establerts per efectuar la declaració de defunció.

Igualment, a més a més de tot el que s'ha exposat, es produeixen altres tipus de sinistres, bé per accidents laborals, explosions o catàstrofes naturals (inundacions o tempestes de muntanya), o altres de similars que solen ocasionar desgraciadament la desaparició de persones sense deixar cap rastre, motiu pel qual també és procedent modificar puntualment l'article 193 del Codi civil.

Article primer.

Es modifica el paràgraf primer de l'apartat tercer de l'article 193 del Codi civil, que queda redactat en els termes següents:

«3r Complert un any, comptat de data a data, d'un risc imminent de mort per causa de violència contra la vida, en què una persona s'hagués trobat sense haver-se tingut, posteriorment a la violència, notícies seves. En cas de sinistre aquest termini és de tres mesos.»

Article segon.

Es modifiquen els apartats 2n i 3r de l'article 194 del Codi civil, que queden redactats en els termes següents:

«2n Dels qui estiguin a bord d'una nau naufragada o desapareguts per immersió en el mar, si han transcorregut tres mesos des de la comprovació del naufragi o de la desaparició sense que se n'hagin tingut notícies.

Es considera que s'ha produït el naufragi si el vaixell no arriba al seu destí, o si, sense tenir punt fix d'arribada, no retorna, després que en qualsevol dels casos hagin transcorregut sis mesos comptats des de les últimes notícies rebudes o, per falta d'aquestes notícies, des de la data de sortida de la nau del port inicial del viatge.

3r Dels qui estiguin a bord d'una aeronau sinistrada, si han transcorregut tres mesos des de la comprovació del sinistre, sense que se n'hagin tingut notícies o, en cas que s'hagin trobat restes humanes, no hagin pogut ser identificades.

Es presumeix el sinistre si en viatge sobre mars, zones desèrtiques o inhabitades transcorren sis mesos comptats des de les últimes notícies de les persones o de l'aeronau i, si no n'hi ha, des de

la data d'inici del viatge. Si aquest es feia per etapes, el termini indicat es computa des del punt d'envolament d'on es van rebre les últimes notícies.»

Disposició final única.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 7 de gener de 2000.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

autoritats o els funcionaris públics estrangers o d'organitzacions internacionals en l'exercici del seu càrrec en benefici seu o d'un tercer, o atenguin les seves sol·licituds en aquest respecte, amb la finalitat que actuïn o s'abstinguin d'actuar en relació amb l'exercici de funcions públiques per aconseguir o conservar un contracte o un altre benefici irregular en la realització d'activitats econòmiques internacionals, són castigats amb les penes que preveu l'article 423, en els casos respectius.»

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 11 de gener de 2000.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

543 *LLEI ORGÀNICA 3/2000, d'11 de gener, de modificació de la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi penal, en matèria de lluita contra la corrupció d'agents públics estrangers en les transaccions comercials internacionals. («BOE» 10, de 12-1-2000.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica. Sapigheu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La ratificació per Espanya del Conveni de l'Organització de Cooperació i Desenvolupament Econòmic (OCDE) de lluita contra la corrupció d'agents públics estrangers en les transaccions comercials internacionals, signat el 17 de desembre de 1997, comporta la necessitat de tipificar penalment les conductes que especifica el Conveni.

D'aquesta manera es pretén complementar la normativa penal, incloent-hi els pressupòsits d'aquest Conveni que no podia preveure el legislador de 1995, pel que fa al fenomen de la corrupció en les transaccions comercials internacionals, cada dia més freqüents i intenses.

Per a això s'ha considerat adequat establir un nou títol en el Codi penal, amb el número XIX bis, que protegeix el bé jurídic de la lluita contra la corrupció en les transaccions comercials internacionals.

Article únic. *Modificació del Codi penal.*

S'afegeix el títol XIX bis al llibre II del Codi penal, amb l'article 445 bis, en els termes següents:

«TÍTOL XIX bis

Dels delictes de corrupció en les transaccions comercials internacionals

Article 445 bis.

Els que, amb obsequis, presents, oferiments o promeses, corrompin o intentin corrompre, per si mateixos o mitjançant una persona interposada, les

544 *LLEI ORGÀNICA 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social. («BOE» 10, de 12-1-2000, i «BOE» 20, de 24-1-2000.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica. Sapigheu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

TÍTOL PRELIMINAR

Disposicions generals

Article 1. *Delimitació de l'àmbit.*

1. Es consideren estrangers, als efectes de l'aplicació d'aquesta Llei, els que no tinguin la nacionalitat espanyola.

2. Els nacionals dels estats membres de la Unió Europea i aquells als quals els sigui aplicable el règim comunitari es regeixen per la legislació de la Unió Europea, i els és aplicable aquesta Llei en els aspectes que els puguin ser més favorables.

Article 2. *Exclusió de l'àmbit de la llei.*

Queden exclosos de l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei:

a) Els agents diplomàtics i els funcionaris consulars acreditats a Espanya, així com els altres membres de les missions diplomàtiques permanents o especials i de les oficines consulars i els seus familiars que, en virtut de les normes del dret internacional, estiguin exempts de les obligacions relatives a la seva inscripció com a estrangers i a l'obtenció del permís de residència.

b) Els representants i els delegats, així com els altres membres i els seus familiars, de les missions permanents o de les delegacions davant els organismes intergovernamentals amb seu a Espanya o en conferències internacionals que tinguin lloc a Espanya.

c) Els funcionaris destinats a organitzacions internacionals o intergovernamentals amb seu a Espanya, així com els seus familiars, als quals els tractats en què Espanya sigui part eximeixin de les obligacions que esmenta el paràgraf a) d'aquest article.